Написав Oleksander Kovaliv
П'ятниця, 23 січня 2009 11:03 - Останнє оновлення Неділя, 19 липня 2009 12:35

А буде син, і буде мати, і будуть люди на землі !

Пророк і геній - Тарас Щевченко

У Боготворних обставинах часу і простору (в живому природному середовищі - біосфері) Хлопчик – завжди – СИН (БАТЬКО), а Дівчинка – завжди – МАТИ. *(Ясне Сонце - Рідна Мати, Ясен Місяць - Пан Господар, Ясні Зорі. то їх Діти..).*

Важливо зазначити, що і чоловік, і жінка на себе кажуть: «Я» та представляють себе: «Я», а також стверджують себе, саме, словом: «Я». У нас Я р и л о – яре родюче весняне Сонце - Бог весни, а також дітонародження.

Це Богодатне поєднання однорідних і протилежних **Я** (він чи вона) і
Я
(вона чи він) – продовжує рід на Землі й в усьому Світі. Ці величні Я і Я - є самою сутністю єдності протилежностей. Ця віковічна круговерть (по спіралі) в динамічному чергуванні й взаємодії протилежних сил є безперервною:

«від - Я до - Я» - від МАТЕРІ - до СИНА і від СИНА - до МАТЕРІ.

Мої предки і мій народ все це відчували своїм єством та, усвідомлюючи, - затамовували у символах, в своїх витворах мистецтва простору й часу. Адже численні символи круговерті й начала - начал, символи поєднання - "Я і Я" та інші відображено на (і в) багатьох виробах Трипільської культури і ще давніших часів.

Мій народ, рухаючись на Схід і Захід, на Південь і Північ, ніс свої вічні символи і плоди творіння. Він утверджувався й розвивався на нових землях, і час від часу повертався на праматірну Землю. *"Несли, несли з чужого поля і в Україну принесли...".*

Здійснюючи Боже веління продовження роду, кожний з них «Я» націлений на споріднену віддзеркалену половинку (жін. чи - чол.) як на об'єкт і суб'єкт такої Волі, в пориві до протилежної статі (дивлячись в очі, простягаючи руки, торкаючись губами...) вигукував, промовляв і шепотів:"І... - Я!!!..", "І... - Я!!!..". Тому від цього "Я... і Я...", "І... - Я!!!..", добавивши закінчення "нь", пішло "**Інь... і Янь...**".

Недарма, також, на нашому Тризубі є два дзеркально зображені - "Я", посередині Сонце – Мати та Хрест – Правитель...

Мій приятель - Валентин Мойсеєнко, якому я колись розказував про Хрест і пів-Місяця (на старовинних церквах) як вічні символи України (пізніше він видав гарну кижку під такою назвою), також взявся дослідити вищенаведене. Вірю в торжество істини...

Ще у молодечому, творчо - піднесеному часі (1971-1973), я писав:

Земля запитала в Місяця:
"Чого ти сам не крутишся ?..,
Чого на мене дивишся?..,
Чого ти без життя ?..".
Холодний камінь Місяця
Уперше олустив сльозу:
"Бо Я - Тебе тримаюся,
Якщо обернусь руки відпущу...
Тоді впаду, мов п'яний,
Піду в Галактики блукать...
А може розіб'ю свій Камінь

Й зіллюсь в єдину Гладь..?
О ні!..,
Моя Земля !..
Для когось - «камінь я космічний»,
Нехай я буду без життя...
Для Тебе - Я - Супутник вічний..."

Пізніше (1976), коли Я і Я (моя - МаріЯ) одружувались, я написав на запрошувальних карточках:

"Світ людський нескінчено довгий...
Нас поєднює простір і час...
Ми палаємо Сонцем – Любовю...
Тож приходьте на св'ято до нас."